

עפ"ג (מרכז) 25027-04-15 - אביחי קורם נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 25027-04-15 - אביחי קורם נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 25027-04-15

אביחי קורם

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[14.07.2015]

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זרבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער ובא כוחו עו"ד גלעד כצמן

ב"כ המשיבה עו"ד אפרת פאר

פסק דין

המערער הורשע בעבירת איומים והתנהגות פרועה בסניף הביטוח הלאומי נושא תיק פלילי

44386-11-13 (בית משפט השלום ברחובות); בסיוע להתפרצות לפיצוצייה נושאת תיק פלילי

5416-01-12 (בית משפט השלום בתל אביב); ובהחזקת מנת חשיש נושאת תיק פלילי 61508-05-13 (בית משפט

השלום ברחובות), ונידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, ל- 7 חודשי מאסר על תנאי ו- 4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים

המפורטים בגזר הדין, ל- 4 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, ול- 4 חודשי פסילה על תנאי בתנאים

המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל, ובפתח הדיון עתר ב"כ המערער להחזיר את הדיון לבית משפט קמא,

שכן בגזר הדין נושא הערעור נפלה טעות כאשר בית משפט קמא קבע כי המערער התפרץ לפיצוצייה יחד עם אחר, בעוד

שהואשם והורשע בכך שסייע לאחר בביצוע התפרצות בכך שהמתין לו ברכב מילוט.

לאחר שעיינו בגזר הדין של בית משפט קמא, הגענו למסקנה כי לא נגרם למערער עיוות דין כתוצאה מהטעות, שכן בית

משפט קמא התייחס למערער כמי שהמתין לאחר שפרץ ברכב המילוט, ומבחינה עובדתית תיאר נכונה את התנהגותו של

המערער נושא עבירה זו. גם אם בית משפט קמא קבע, בטעות, כי המערער התפרץ בצוותא יחד עם אחר לפיצוצייה, הרי

טיעון העובדות הוא זה שקבע את גזר הדין בעניין זה ואין מקום להחזיר את הדיון לבית משפט קמא על מנת שישמע

טיעונים לעונש ויגזור את הדין מחדש, גם בהתחשב בטענה הנ"ל.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובתלונה בפנינו כי טעה בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה בכל הקשור

לעבירות האיומים וההתנהגות הפרועה במשרדי הביטוח הלאומי, שכן מדובר בעבירות של התנהגות שאינן צריכות לכלול

רכיב של מאסר.

ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא לא התחשב בהודעתו של המערער מרצונו החופשי, בקשיו לפרנס את משפחתו,

בכך שעברו הפלילי איננו מכביד ובמצבו הכלכלי.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשו של המערער ועומדת על חומרת התנהגותו, וכן על העובדה שיש לו עבר פלילי,

לרבות עבר מאוחר לביצוע העבירות נושא גזר הדין.

עיון בגזר הדין של בימ"ש קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה, ובצדק להתנהגותו של המערער במשרדי המוסד לביטוח לאומי. המערער ביקש להטיל את אימתו על עובדי המשרד ולכפות את רצונו עליהם בדרך של איום להצית אותם באמצעות אצטון שבו הגיע מצויד למשרד. גם אם המערער סבר שנעשה לו עוול ע"י עובדי המשרד, הרי הצורך להגן על עובדי ציבור מפני התנהגויות כמו זו של המערער מצדיק הטלת עונש מאסר כפי שהטיל בימ"ש קמא.

כך הם פני הדברים, במיוחד לאור מה שנפסק ע"י בית משפט זה בעפ"ג 15684-01-15 (בית משפט מחוזי מרכז - לוד) ביום 12.07.15, כאשר דחה ערעור שהגיש מי שהגיע לסניף משרד השיכון ברחובות, דרש לקבל דירה ומשלא נענה בחיוב איים להתאבד ולשפוך על עצמו בנזין. אותו מערער רכש 2 בקבוקי חומר דליק, טיפס על חלון הקומה הראשונה בבניין, שפך על עצמו את החומר הדליק והצית סיגריה. מבלי להקל ראש בהתנהגות אותו מערער, הרי התנהגות אותו מערער במשרדו של המוסד לביטוח לאומי חמורה מזו של אותו מערער, ומצדיקה הטלת עונש מאסר בפועל.

לא למותר לציין כי המערער הורשע גם בעבירה של סיוע להתפרצות, כאשר הסיוע היה סיוע ממשי בהיות המערער ממתין לפורץ ברכב מילוט על מנת למלט אותו ממקום הפריצה והגניבה לאחר ביצוע העבירה.

בית משפט קמא זקף לחובת המערער את עברו הפלילי, ואת חוסר שיתוף הפעולה בינו לבין שירות המבחן, וגם בהתחשב בנסיבות האישיות שתוארו ע"י ב"כ המערער בפני בית משפט קמא ובפנינו, ובהודאתו של המערער עונש מאסר למשך 10 חודשים איננו חורג ממתחם הענישה הראוי להתנהגותו המצטברת של המערער נושא גזר הדין, ולוקח בחשבון במידה הראויה את כל הנסיבות שאינן קשורות להתנהגות זו.

אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 06.09.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: **-*****_*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום כ"ז תמוז תשע"ה, 14/07/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.